

terdictionem, n. 4 l. 5 tit. 11 part. 5. an detur absenti ex justa et probabili causa, si creditor illo absente pignus vendiderit; etiamsi per pactum à principio factum sit hoc sibi concessum, n. 4 l. 47 tit. 13 part. 5.—quando detur minori, quando sibi fuit solutum debitum, quod ipse lusit, vel perdit aliàs, gloss. l. 4 tit. 14 p. 5.—Et quid si solutum casu fortuito periit, ibid. in n. 6.—Et non dicitur esse securus debitor contra quem potest peti in integrum restitutio, ibidem in n. 7.—Restitutio an detur ecclesiae, quando aliquid dedit, si causa propter quam illud dedit, fuit in mente retenta; et quid in aliis, vel quando causa fuit expressa, et non impleta, n. 1 cum aliis ibi, l. 46 tit. 14 part. 5.—fideicommissi quando fit, an ibidem veniant prælegata testatoris, n. 9 l. 14 tit. 5 part. 6.—fideicommissi, an possit fieri procuratori in rem suam illius, qui illud habere debet, ibidem in num. 10.—an detur minori qui hæreditatem adeundo læsus fuit, licet, non ostendat, in quo et qualiter læsus fuerit, num. 24 l. 15 tit. 6 part. 6.—bonorum an debeat fieri hæreticis revertentibus ad fidem, n. 5 l. 7 tit. 7 part. 6 per text. ibi.—Et quid de fructibus, ibidem in n. 6.—Restitutio an detur minori hærede instituto, vel ecclesiae, vel hospitali, ut non privetur hæreditate, etiamsi voluntatem defuncti non adimpleat, n. 5 l. 8 tit. 10 part. 6.—bonorum si per Principem fiat et, qui propter delictum bona majoris suae fuerunt confiscatae, cujus effectus sit, si jam sit condemnatus; et quid si transierint in sequentem vocatum, n. 4 quæst. 2 l. 6 tit. 11 part. 6.—per hæredem de his quæ per usuras defunctos quæsiuit, quibus facienda sit, et quando pauperibus, vel ecclesiae, n. 12 l. 2 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—incertorum licet non fiat integrè, an Papa debentur sic restituere liberare possit, dict. num. 12 dict. l. 2.—qualiter per minorem peti debeat adversus læsionem, vel sententiam, et quæ in libello exprimi debent, num. 4 l. 1 tit. 19 part. 6.—minoris non impeditur, etiamsi iudex, vel curator intervenit; et quid si per procuratorem fecerit, n. 2 l. 2 ibid.—Et an cum minor se restituit adversus tutorem, teneatur ei beneficium restitutionis cedere, dict. n. 2.—Restitutio in integrum datur etiam fisco, ecclesiae, et administratori reipublicæ, dict. n. 2 ad fin.—non datur minori, cum sit usus jure communi, n. 3 dict. leg. 2 per text. ibi.—an detur minori contra confessionem suam in quacumque causa, n. 5 l. 17 tit. 16, et n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et an restituatur si in iudicio aliquid contra se confessus fuit, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et quid in atrocioribus delictis, ibid. in n. 1 in fin.—Restitutio an detur minori adversus delictum præsumptum de præterito, n. 2 dict. l. 4.—an detur minori adversus delictum, et an ei detur quando petit se restitui adversus processum, vel sententiam, dict. n. 2 dict. l. 4.—an detur minori adversus mutationem sui status, et quando, vel adversus suam malam electionem, n. 1 l. 5 per text. ibi, tit. 19 part. 6, et n. 2 ibid.—an detur minori adversus publicam substationem de re sua factam, quando alius plus offert, et quando sic, n. 3 dict. leg. 5 per text. ibi.—an detur minori, qui dolosè asseruit, et

dixit se majorem, et quando; et quid si ambo fuerunt in dolo, n. 1 et 2 l. 6 ibid. per illum text.—Et an tunc præsumatur dolus in minore, vel necessariò probari debeat, dict. n. 2 dict. l. 6.—Et an cum dolosè processit dicendo se majorem, an tunc adversus suum contractum possit opponere, ut alius quilibet major, n. 3 dict. l. 6.—Restitutio an detur majori quatuordecim annorum, et minori, et doli capaci, quando juravit contractum servare, n. 5 dict. l. 6 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et quale debet esse istud iuramentum, ut illum obliget, et an tunc requiratur, quòd minor jurans sit de beneficio restitutionis certioratus, ibid. in n. 6.—Et an iuramentum debeat intervenire in ipso contractu, vel sufficiat quòd ante, vel post præstetur, dict. n. 6 circa fin.—Et in quibus contractibus supradicta locum habeant, n. 7 ibid.—Et quid si contractus est invalidus alia ratione, quàm minoris ætatis, et simpliciter juravit non contravenire, an ex alia causa contravenire possit, ibid. in n. 8.—Restitutio an detur minori enormissimè læso, quando juravit non contravenire, n. 9 dict. leg. 6 tit. 19 part. 6, et glos. l. 59 t. 18 p. 5, et glos. l. 56 tit. 5 part. 5.—si fuit minori semel denegata, an iterum ab eo peti possit et quando, n. 10 et 11 dict. l. 6.—Et an tunc ei restitutio detur ad opponendas alias exceptiones de novo, ibid. in n. 12.—Restitutio an detur minori, quando contraxit, ac si major esset, n. 15 dict. l. 6 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—si petatur à minore, qui hæreditatem adivit, qui tunc ipse probare teneatur; et an et quando ei sit restitutio concedenda, n. 1 l. 7 tit. 19 part. 6.—Et qui tunc citari debeant, et an sufficiat generalis proclama, et quid tunc iudex facere debeat, n. 2 et 3 dict. l. 7.—Restitutio coram quo iudice, et in quo loco peti possit, n. 4 cum aliis ibi, l. 8 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—in pristinum statum per Principem facta cujus effectus sit, et quid operetur, n. 6 l. 2 per text. ibi, tit. 52 part. 7.—intra quantum tempus per minorem peti possit, etiam quando damnum est enormissimum, n. 5 l. 8 tit. 19 part. 6.—Et an privilegium hoc quod minoribus datur, transeat ad patrem, vel ad ejus hæredes, n. 6 dict. l. 8.—Restitutio, an et quando sit minori dandâ adversus præscriptionem rerum suarum, n. 4 cum aliis ibi, l. 9 per text. ibi, tit. 19 part. 6.—Et quid si minor impetavit veniam ætatis, an contra eum currat præscriptio, neque possit restitui, dict. n. 4.—Et qui si talis præscriptio cœpta fuit cum defuncto, ibid. n. 5.—Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, et à quo tempore incipiat currere quadriennium, n. 6 et 7 dict. l. 9.—Restitutio an detur ecclesiae læsæ sicuti minori, et quando, et quare, et coram quo iudice peti possit n. 1 in princip. l. 10 tit. 19 part. 6.—an detur quando non læditur ecclesiae, sed personæ ecclesiasticæ ipsius, et quando, ibid.—Et quid si dignitates, et ecclesie beneficia lædantur, ibid.—Restitutio an detur Regibus in integrum, sicuti minoribus; et alia in hoc vide per n. 2 dict. l. 10.—Et an detur Reginae ejus uxori, ibid. in fin.—Restitutio an reipublicæ detur, et quali, n. 3 dict. l. 10 per text. ibi.—potest peti per syndicum universitatis absque alio speciali mandato, n. 4 dict. l. 10.—

debet peti intra quadriennium à die completæ præscriptionis, et est istud quadriennium à principio utile, n. 5 dict. l. 10.—in integrum an detur contra lapsum quadriennii, quod ad petendam restitutionem datur, dict. n. 5.—in integrum, an post quadriennium peti possit per ecclesiam, vel fiscum, quando fuerunt enormissimè læsi, n. 6 dict. l. 10 tit. 19 part. 6.—Et qualiter istud damnum enorme debeat in hac materia restitutionis considerari, n. 7 ibi.—Restitutio intra quantum tempus peti debeat, quando damnum fuit enormissimum, n. 8 dict. l. 10 tit. 19 part. 6.—an detur hæredi, quando defunctus dececit ante litis contestationem, si aliquem accusare volebat, n. 11 l. 23 tit. 4 part. 7.—an detur minori invadenti rem propria auctoritate, et per vim, n. 5 leg. 10 tit. 10 part. 7.—si ab spoliato contra spoliantem petatur, an ipse rejici possit opposita per spoliatorem domini exceptione, n. 2 et 3 l. 18 tit. 10 part. 7 per illum text. ibi.

Restitutus à Principe, qui propter hæresim, vel commissum delictum, etiamsi proximior esset, ad majoriam non admittebatur, an vigore talis licentiæ debeat ad eam admitti, alio, qui eo excluso succedere debuerat, non admissio, num. 19 l. 2 tit. 15 part. 2.—ad appellandum intra quantum tempus restitutionem illam petere debeat, n. 5 l. 10 t. 23 part. 5.—à Principe simpliciter, cum antea esset damnatus in metallum, an ad honores admitti debeat, si in restitutione nihil de hoc dicatur, n. 5 l. 5 tit. 24 part. 4.—simpliciter à Principe cum fuerit propter ejus delictum privatus ab officio suo, an ad honores admitti videatur, si nihil dictum sit de hoc, dict. n. 5.—in pristinum statum, quæ recuperet, vel non, et quando, n. 5 l. 2 tit. 57 part. 7, ubi plura de hoc.

RESURRECTIO corporum in ultimo iudicio, quòd sit, v. plura exempla de hoc per n. 25 in procem. tit. 15 part. 1.

RETENTIO rei habet locum in bonæ fidei possessore, quando debet expensas in re factas recuperare, n. 4 l. 41 t. 28 p. 5.—pro expensis habet locum etiam in beneficiis, ibid.—Retentioni an sit locus in bonis majoria pro recuperandis expensis in ea factis, ibid.—Retentioni rei an sit necessaria in malæ fidei possessore quantum ad hoc, ut possit expensas necessarias recuperare, et an si restituit rem alienam, actionem ad eas consequendas habeat, n. 2 l. 44 tit. 28 part. 5.—proprietas an inducat traditionem in usufructu, et quid si illam habens concedat alicui usumfructum, et se constituat nomine ipsius possidere, n. 1 leg. 9 tit. 50 part. 5.—rei venditæ loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur translata possessio, dict. n. 1 in fin. leg. 9 supradict.—et in materia retentionis vide remissivè n. 5 in fin. l. 9 tit. 2 part. 5.—an habeat locum in re commodata pro expensis in tali re factis, et quid in re deposita, ibid. n. 4.—habet locum in pluribus casibus, de quibus per dict. n. 4 et per dict. ibidem in ea allegatos.—Et an talis retentio transeat in singularem successorem, et porrigatur ad fructus rei, et quando, ibidem.—Retentioni an habeat locum in re deposita pro expensis in ea factis, n. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 5 p. 5.—quando ha-

beat locum in bonis majoriæ propter expensas à possessore ipsius in ea factas, an talis retentio impediatur, ut possessio rei majoriæ ad alium non transeat, n. 2 q. 10 leg. 7 tit. 4 part. 5.—pignoris per creditorem, quando locum habeat, n. 4 leg. 22 per text. ibi, tit. 15 part. 5.

RETINERE an possit commodatarius rem sibi commodatam prætextu debiti, et quando, n. 3 per text. ibi, l. 9 tit. 2 part. 5.—Et quid si pecunia commodatur ut species, an possit retineri pro debito, ibidem.—Retinere an possit aliquis rem sibi commodatam pro expensis in ea factis, et quando sic, n. 4 l. 9 tit. 2 part. 5.—Retineri an possit res defuncti, quousque expensæ factæ in eo curando, vel in ejus funerè sibi restituuntur, ibid.—Retinere an possit malæ fidei possessor rem pro expensis factis in ea causa fructuum conservandorum, ibid.—Retineri an possit res minoris nomine pignoris data sine iudicis decreto, quando illud est in ejus utilitatem versum, ibidem.—Retinere an possit uxor res mariti pro dote sua, n. 4 ad med. dict. l. 9 t. 2 part. 5.—an possit dominus fundi bovem ibi intrantem, usquedum ejus dominus satisfaciat de damno, ibidem.—potest procurator instrumenta litis, quousque sibi satisfaciat de sumptibus, ibidem.—potest dominus fructus secatos per colonum, adhuc ibi stantes loco pignoris pro mercede sibi debita, ibidem.—an possit colonus rem propter expensas in ea factas, num. 4 post med. dict. leg. 9.—quando possit aliquis rem pupilli, quando contra aliquem agit in contractu ultro, citroque obligatorio, ibidem.—an possit emptor feudi ipsum feudum, quod vassallus ignoranter vendidit, donec sibi à venditore satisfiat de interesse, ibidem.—Et an jus retentionis transeat in singularem successorem, et an porrigatur etiam ad fructus rei, et quando, et in qua retentione, ibid. in fin.—Retinere non potest depositarius rem sibi depositam propter expensas, dict. n. 4 in princ. et ibi n. 6, et n. 4 l. 10 tit. 5 part. 5.—an possit possessor majoriæ res ipsas pro expensis in tali majoria factis, et an talis retentio impediatur, ut possessio ad alium non transeat, num. 2 quæst. 10 l. 7 tit. 4 part. 5.—an possit creditor pignus, quod receipt à debitore pro alio credito, quod sine pignore eidem mutuavit debitori, donec utrumque creditum sibi solvatur, et quando non, num. 4 l. 22 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—an possit tutor bona minoris sui pro expensis cum eo factis, donec sibi solvantur, n. 4 in fin. l. 25 ibidem.

RETRACTUS, et an super re mobili, quam vendit cum sors habeat locum retractus, et quando ipse extraneus præferatur, n. 4 l. 53 tit. 5 part. 5.—Et an idem sit dicendum in retractu rationi sanguinis, quod in retractu ratione consortariæ, ibid. in fin.—Et an consanguineus præferatur domino in retractu rei emphyteuticæ, n. 2 dict. l. 53 in princ.—Et an usufructuarius possit rem retrahere, si dominus proprietatis illam vendiderit; et quid in usuario, vel usufructuario, si vendat suum usum, vel usumfructum, an consors illius juris admittatur ad retractum, et an idem sit in omnibus aliis servitutibus fundi, vel domus, dict. n. 2 quæst. 1.—Et quid in vendente actionem suam, vel in dominio utili, si do-

minus directi domini illud vendiderit, d. n. 2 quæst. 1 in fin. et in quæst. 2.—Et quid in emphyteuta si dominus proprietatis suam proprietatem vendiderit, an admittatur tanquam consors, et an domino requiri debeat, ibidem.—Retractus an habeat locum, quando testator legavit alicui quintam partem bonorum, si legatarius velit emere fundum hæreditarium, et consanguinei illud volunt pro tanto, ibi in dict. n. 2 in quæst. 3 dict. l. 53 tit. 5 part. 5.—et consanguinei mariti nomine suæ uxoris, an habeant jus retrahendi quando maritus vendit extraneo fundum, quod emerat matrimonio constante, ibid. in quæst. 4.—Et an consors admittatur ad retrahendum rem datam in solutum, sive detur ab ipso, sive à iudice, n. 4 dict. l. 53 tit. 5 part. 5.—Et an locus sit retractui, quando res permutatur cum alia, vel pro re immobili daretur immobilis, ibid.—Et quid in transactione si ex causa transactionis res dimittatur penes possessorem aliquo pretio recepto, vel dato à possidente, ibidem.—Retractus benè habet locum etiam in consorte, qui non habet in re nisi dimidiam partem, ibidem in n. 5.—Et an et quando consors admittatur ad retractum, si res fuit consorti vendita, et ex qua causa hoc fieri possit, dict. n. 5.—Et an consors qui vult rem retrahere, teneatur dare pretium, etiamsi sit excessivum, et ultra justum valorem, ibid. in n. 7.—Et quid si res vendatur certo pretio, et donetur, an consors, qui vult rem illam retrahere, debeat reddere non tantum pretium conventum, sed et illud, quod donatum est, et quando sic, n. 7 dict. l. 53.—Et an hoc, quod consors præferatur, si velit tantum dare, sit de æquitate, vel de stricto jure communi, ibid. in n. 8 dict. l. 53 tit. 5 part. 5.—Retractus an habeat locum, et detur ratione vicinitatis, ut convicinus possit rem aliis venditam retrahere, ibidem.—Et in retractu jure communionis debet idem servari, quod in retractu jure sanguinis ibidem.—Et quid si extraneus, cui est vendita, sit clericus, vel ecclesia, an consors adversus eum habeat jus retrahendi, ibidem.—Retractus an habeat locum in solidum, vel pro parte, quando sunt plures consortes, et unus tantum petit revenditionem, ibidem.—Et an extrahens rem ratione communionis, vel proximitatis, teneatur refundere omnes expensas quas fecit in re is, à quo talis res retrahitur, dict. n. 8 dict. l. 53 in fine.

REVELARE non debet Sacerdos confessiones, etiam si excommunicetur, vel præcipiatur sibi à Papa, n. 4 leg. 53 titulo 4 part. 1.—peccata occulta quando liceat, n. 40 l. 53 tit. 9 part. 2.—confessionem non debet Sacerdos, etiam si sciat homicidia, seditiones, seu alia multa damna, inde sequi posse, num. 4 l. 53 tit. 4 part. 1.—teneatur quis illud, quod ipse solus scit, et quando, n. 8 l. 6 tit. 43 part. 2.—an teneatur quis crimen læsæ majestatis, quando ipse solus illud sciverit, n. 16 in procem. 4 p.—potest Sacerdos confessionem ab eujus in genere, dict. n. 4 in fin. dict. l. 53 t. 4 part. 1.—confessionem ex qua Sacerdos punitur, est quando peccator et pœnitens aliquis fuit confessus, quærens animæ salutem, non tamen si simpliciter fuerit dictum, hoc tibi dico sub sigillo confessionis, ut quotidie fit, n. 5 dict. l. 53.—Revelans peccatum an incidat in

eadem pœna, qua incidere si revelasset peccatorem, n. fin. in fin. l. 53.—Regis secretum malè facit, n. 7 l. 5 tit. 9 part. 2.—Et de ejus pœna, ibid. in n. 8.—Revelare an teneatur quis crimen, etiamsi sit crimen læsæ majestatis, quando scit, quod illud probare non poterit, n. 16 in fin. in procem. 4 part., et n. 9 l. 5 t. 9 p. 4.—Revelantes secreta Regis qualiter puniantur, n. 1 et 2 l. 2 per text. ibi, tit. 7 part. 7.—Et quid in revelantibus secreta inquisitionis factæ, sive iudex, sive notarius sit, vel alius, n. 5 cum sequentibus, ibidem.

REVERENTIA quæ fit Papæ, ipsi Deo facta videtur, dict. n. 4 l. 4 tit. 5 part. 1.

REVOcare an possit populus per statutum eleemosynam solitam fieri, n. 2 l. 13 tit. 17 part. 1.—Revocatio iudicis delegati per ordinarium an valeat, si causam illam alteri velit committere, si non fuit in culpa, n. 1 l. 21 tit. 4 part. 5.—Et quid de factis post revocationem, antequam revocatus illud sciverit, ibidem.—Revocatio liberti ad servitutem ex justa causa, an fiat officio iudicis, et an in ea sententia requiratur, n. 7 l. 9 tit. 22 p. 4.—Revocare majoriam an videatur ille, qui res, ex quibus majoriam fecit, alienavit, et quando, n. 1 l. 4 tit. 47 in fin. l. 10 tit. 26 part. 4.—non debet commodator commodatum, nisi expleto usu ratione cujus rem commodavit, n. 1 l. 9 tit. 2 part. 5.—Et an idem sit in precario, etsi ad certum usum concedatur, ibidem.—Revocare donationem semel factam ab aliquo non præsumitur velle, qui illam fecit, nisi hoc constet, n. 1 l. 4 tit. 4 part. 5.—an possit donator propter aliquam ingratitude, quando illa facta fuit propter benemerita donatarii, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.—Et quid si fiat à patre, vel ab extraneo nomine dotis, ibidem.—Revocare donationem poterit donator in pluribus casibus, de quibus per omnes gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 4 part. 5.—Et an illud facere possit si donatarius ignoranter, vel se defendendo percutiat, ibid. in n. 4.—Revocare donationem à donatario an possit donator, quando donatarius per alium illum percuti fecit, et si non manu, sed pede, illum percutiat, ibidem.—donatoris an possit ejus hæres, et in quibus casibus, n. 8 l. 10 tit. 4 part. 5.—an possit donator, quando illa jam pervenit ad hæredem donatarii ingrati, dict. n. 8 ad fin.—potest Princeps quod sola voluntate suo subdito dedit, et alii cuicumque illud dare, n. 5 l. 53 tit. 5 part. 5.—an possit aliquis quod alicui dedit, credens illum pretium, si postea ejus imperitia fuerit detecta, et quando, n. 1 l. 46 t. 14 p. 5.—an possint creditores venditionem, vel aliam quemcumque alienationem debitoris sui, si in eorum fraudem fiat; et quid in donatione in vita, vel in tempore mortis debitoris facta alicui, si sit, vel esse præsumatur in creditorum fraudem, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 15 p. 5.—Et an et quando liberatio in fraudem creditoris facta revocetur, et quid in ejus fidejussore, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—Revocatio generalis testamentorum, an per hoc revocetur primum testamentum in quo aderat clausula derogatoria, si in revocatione generali de ea mentio facta non sit, n. 4 l. 5 tit. 7 part. 6.—legati an inducatur ex eo, quod illud testator in vita sua alienavit, n. 1 et 2 l. 17 tit. 9 part. 6.—Et

quid si testator tantummodo alienavit usumfructum rei legatæ, dict. n. 2 dict. l. 17.—Et quid si illam rem tantummodo pignorerit, ibid.—Revocatio legatorum potest fieri per testatorem, tam in testamento, quam in codicillis, n. 1 et 2 l. 59 tit. 9 part. 6.—confessionis factæ in tormentis, vide in verbo CONFESSIO, et in verbo CONFESSUS, et in verbo TORTUS, TORTURA.—Revocans mandatum re integra, an evitet pœnam, quando delictum fieri mandavit, n. 8 l. 2 tit. 51 part. 7.—Revocare. an et quando vi letur quis primum testamentum per secundum, gloss. l. 21, 22 et 23 tit. 1 part. 6.—legatum an videatur testator, si in vita sua illud alienavit, n. 1 et 2 l. 17 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et quid si testator tantummodo alienavit usumfructum rei legatæ, dict. n. 2 dict. l. 7 tit. 9 part. 6.—Revocare potest testator legata ab eo facta, sive in testamento, sive in codicillis, n. 1 et 2 l. 59 tit. 9 part. 6.—majoriam, vide in verbo MAJORIA, et in verbo PATER, et in verbo LICENTIA.

REVOCATIO attentatorum, vide de hoc in verbo REMEDIUM, et in verbo ATTENTATA.

REUS non debet torqueri, si notoriè constet de crimine, n. 5 l. 20 tit. 9 part. 2.—si à principio rem non exhibuit, cum justam causam haberet non exhibendi, et postea res pereat, an pereat periculo suo, n. 5 l. 20 t. 2 part. 5.—habens plures foros debet conveniri, ubi actor voluerit, n. 17 per text. ibi, l. 32 tit. 2 part. 5.—si immobili possideat extra locum iudicii, an excusetur à præstatione fidejussorum, n. 5 l. 41 tit. 2 part. 5.—si fidejussorum non inveniat debet jurare de stando liti, et jurabit quod illos non invenit, n. 5 l. 41 tit. 2 p. 5.—Quod juramentum præstabit ad iudicis delationem, et cum eo obligavit bona quæ tunc possidet, ibidem.—Et an attentis legibus hujus regni hoc procedat, an verò carcerandus veniat, ibidem.—Reus cui res fuit petita, si cum non possideret, contrarium respondit, an debeat condemnari; et quid si tantum tacuit, n. 1 l. 2 t. 5 p. 5.—criminis capitalis an possit esse procurator, n. 5 l. 5 t. 5 part. 5.—contra quem missio in possessionem facta fuit intra quantum tempus venire debeat, ut possit rem cum fructibus recuperare, n. 5 et 4 l. 6 tit. 8 part. 5.—Et quid si recuperata possessione iterum sit contumax, et in fine anni iterum compareat, volens possessionem recuperare, an sit audiendus, dict. n. 5.—Reus etiam post annum poterit iudicium petitorium intentare, sed intra quantum tempus, et an acter missus possit petere, ut diffinitivè pronuntietur, et declaratur rem esse suam, n. 8 l. 6 tit. 8 part. 5.—contra quem missio facta fuit in bonis suis propter debitum, intra quod tempus comparare debeat, ut rem non amittat, n. 9 l. 6 tit. 8 part. 5.—si post venditionem bonorum veniat, an aliquid sibi prosit, et quid si antea, n. 16 per text. ibi, l. 6 tit. 8 part. 5.—contumax qualiter sit citandus, et in quo loco, n. 2 l. 7 t. 8 part. 5.—Et an in vocatione requiratur criminis specificatio, n. 5 ibidem.—Et qualis ei constituitur terminus ad comparandum, et quid in crimine læsæ majestatis, n. 4 dict. l. 7.—Et qualiter fiat descriptio in ejus bonis si non comparuerit; et an ante annotationem bonorum debeat iterum citari voce præconis, et an in tali edicto debeat dici qualiter anno-

tatio facta sit in ejus bonis, n. 6, 8 et 9 l. 7 t. 8 p. 5.—Et in quibus bonis fieri debeat annotatio; et quid si delictum sit leve, n. 14 dict. l. 7.—Reus cui respondet in iudicio, si duo simul sibi rem petant, et qualiter sibi cavere debeat, cum victus uni reddat, n. 2 l. 6 tit. 10 p. 5.—an teneatur jurare ad petitionem actoris, quando actor nihil probavit, n. 4 l. 8 t. 11 part. 5.—in dubio videtur absolutus, eò quod actor non probavit, n. 5 l. 24 tit. 2 part. 5, et n. 5 l. 1 tit. 14 part. 5.—debet absolvi actore non probante, etiamsi ex forma statuti reo denegetur defensio, dict. n. 5 l. 1 tit. 14 p. 5.—Et aliquas fallentias ad supradictam regulam, ibidem.—Reus qualiter excipere debeat, ne videatur crimen fateri, n. 2 l. 21 t. 16 part. 5.—præsens habet quatuor remedia contra actorem absentem, num. 1 l. 9 tit. 22 p. 5.—Neque est necessè quod sit circa finem triennii, quando reus instare velit contra actorem absentem, dict. n. dict. l. 9 t. 22 p. 5.—Et an reo instante possint recipi testes, et sententia ferri lite adhuc non contestata contra actorem, ibid. in num. 2.—Reus etiam si veniat condemnandus, habet contra actorem contumacem, pro quo lata fuit sententia, recursum ad sumptus, quos fecit in prosecutione litis, n. 5 l. 9 tit. 22 part. 5.—Et si condemnatio principalis sit in specie, consulatur reo per retentionem, usquedum sumptus percipiat, ibid.—Reus contumax an audiatur si veniat intra annum, et velit possessionem actori traditam recuperare, num. 5 leg. 10 tit. 22 part. 5.—condemnatus ad æstimationem quia rem amisit, si res ad dominum revertatur, an rem, vel æstimationem petere possit, n. 4 l. 9 tit. 22 part. 5.—Et an eligere debeat ante litem contestationem, vel post, ibidem.—Et quid si ante sententiam, vel ante solutionem æstimationis, res ad dominum pervenerit, an ad solutionem æstimationis tunc teneatur, n. 5 ibidem, et ibi vide, quid si dominus fecit expensas in re habenda, an illas recuperet.—Reus contra quem lata fuit sententia, quæ transivit in rem judicatam, si instrumenta de novo reperiatur, an possit peti se restitui ex clausula generali propter justam ignorantiam, vel justum impedimentum, n. 9 l. 19 t. 22 part. 5.—Et intra quantum tempus talis restitutio petenda sit, ibid. n. 11 et 12.—volens iudicem corrumpere qualiter puniatur, et est perjurus, n. 1, 5 et 6 l. 26 tit. 22 part. 5.—qui ad exhibendum præcisè compellitur, an et quando de hoc appellare possit, num. 6 leg. 9 tit. 23 part. 3.—qui condemnatur in causa appellationis, an indistinctè debeat semper condemnari in expensis, num. 5 leg. 26 titulo 23 part. 5.—an possit exceptionem non numeratæ pecuniæ opponere, licet actor illi nihil petat, n. 5 l. 9 t. 1 part. 5.—non poterit opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ contra actorem post lapsus biennium, licet velit probare non fuisse sibi numeratam; et quid de jure canonico, n. 6 ibidem.—Et quid si renuntiavit huic exceptioni in eadem scriptura, in qua se obligavit solvere, vel si renuntiavit lapsu biennio, an tunc admittatur ad hanc exceptionem, etiamsi assumat in se onus probandi, n. 8 et 9 l. 5 tit. 1 part. 5.—Reus si se sistere in iudicio promisit ad certam diem, si non compareat nisi post duos, vel quinque dies post terminum,